

Pokoja dobro

Katolícky časopis farnosti Markušovce

www.pokojadobro.sk

Založené 1999

Číslo 2 | Ročník 6 | April 2004

Znova objaviť
dobro a krásu
manželstva

Strana 3

Tajomstvo
Eucharistie

Strana 4

Sobotňajšia
fotoreportáz

Strana 12

Napriek smrti sme poslami života

13. mája 2004 uplynne 23 rokov od atentátu na Svätého Otca Jána Pavla II. na svätopleterom námestí vo Vatikáne počas generálnej audiencie. Atentátnik vystrelil na pápeža z neprezernej blízkosti. Tri rany z pištole Jána II. zasiahli, jedna dokonca bola smrteľná a len o pár milimetrov minula srdcovú cievu. Ak by ju bola zasiahla, znamenalo by to okamžitu smrť. Sráty Otec v priebehu takmer krátkej doby upadol do bezvedomia, stratil veľa krvi a ak by nebola okamžitá pomoc, atentát by neprežil. (porov. S. Dziwisz, Tajomstvo atentátu a zápasu o život a uzdravenie Jána Pavla II., Hamburg 2001). O niekoľko rokov neskôr ten istý pápež v encyklike Evangelium života napísal tieto slová: „Pred nespočetnými vážnymi nebezpečenstvami, ktoré v súčasnom svete ohrozujú život, cílime sa akoby preniknutí pocitom bezmocnosti. Zdá sa nám, že dobro nikdy nenájde dosť sôl, aby zvážilo nad zlom“ (Ján Pavol II., Encyklika Evangelium vitae, 25.3.1995, Trnava 1995, s. 56, bod 29).

Snímka z knihy Tajomstvo atentátu a zápasu o život a uzdravenie Jána Pavla II.

Utrpenie, bolesť a smrť nám pripomínajú aj životnú cestu Pána Ježiša, ktorý taktiež po tejto ceste kráčal: Getsemanská záhrada, vypočúvanie pred Veľtradowou, pred Annášom a Kajifašom, pred Herodesom, pred Pilárom. Napokon odsúdenie, bičovanie a smrť na križi. Ale nielen to. Bolest mu spôsobila nie len Judášova zrada, ale aj to, že ho opustili aj apoštoli, pritom ešte nedávno sa Peter zaprisahával, že aj život položí za neho... Hľa, taký je už človek. A tak umiera uprostred tých, ktorí sa jeho utrpeniu cynicky vysmievajú. Iba jeho Matka, Ján a zopár ľien stojia pod križom. A práve na križi Ježiš umierajúc ohlási evanjelium života, práve krátko pred smrteľnou agóniou, keď povedal kajúcemu lotrovi: „Ešte dnes budeš so mnou v raji“. Preto život je postavený na Ježišovi. On je „Cesta, Pravda a Život“ (Jn 14,6). On sa uponížil a stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na

križi. Preto ho Boh povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno (Flp 2,8-9). Ján Pavol II. upresňuje: „Tvárou v tvár strate života, Ježiša vede presvedčenie, že jeho život je v Otcových rukách“ (Evangelium vitae, bod 33). „Musíme oslavovať večný život, z ktorého pochádza každý iný život. Tento Boží život, ktorý je nad akýmkolvek iným životom, oživuje a zachováva život... Život udeľuje život. Keď raz pride čas, že ho treba opustiť, vtedy Boh-Život vo svojej prehojnej láske voči človeku nás premieňa a povoláva k sebe“ (Evangelium vitae, bod 84). „Sme povolení do sveta ako ťud pre život! Ochrana a podpora ľudského života je mimoriadne naliehavá potreba v priatomnej chvíli, keď kultúra smrti tak agresívne napáda kultúru života“ (Evangelium vitae 87). Nezabudnime, po Kalvárii utrpenia a smrti pride veľkonočné ráno zmŕtvychvstania!

Biskup Stanislaw Dziwisz zakončil rozprávanie o udalostiach atentátu takto: „Návrat Svätého Otca po atentáte z nemocnice viedol do Vatikánu nový impulz života. Bol to naozaj návrat k životu. Aršak tajomstvom ostal zahalený samotný atentát a objasnenie neprineslo ani dlhoročné váženie atentátnika. Sprečádzal som Svätého Otca aj do väzenia, keď navštívil človeka, ktorý mu sláhol na jeho život. Pápež nahlas povedal, že mu odpúšla. Aršak nikdy som nepočul, žeby väzeň bol rysoval tieto slová: „Prosím, odpusťte mi!“ I taký vie byť človek“.

Hľa, utrpenie, smrť a život v kresťanskom chápaní. Nemožno to pochopíť inak než vo svetle Veľkého piatku Ježišovho utrpenia a Veľkej noci Ježišovho zmŕtvychvstania. Tu pramení nádej pre „kultúru života“ na tejto zemi i nádej na večný život v Božom kráľovstve. Preto napriek existencií smrti sú kresťania poslami života!

Ján Duda

editoriál

Mili diváci, poslucháči, čitatelia!

Takto netradične si vás dovoľujem osloviť. A nie je v tom ani štipka ironie. Práve napäť. Preživame veľmi dôležité a krásne obdobie kresťanských sviatkov - zmŕtvychvstanie Krista.

Počas štyridsaťdňového pôstu sme okrem iného boli *divákmí* - divali sme sa na priebežnických križových cestach. Nakolko vstúpili do našho života? Pokial sme sa im len prizerali a po ich skončení odchádzali z kostola ako z predstavenia s následným, ešte niekoľko hodín doznievajúcim „dobrým kultúrnym“ zážitkom, tak sme boli skutočne len pasívni diváci, ktorí si snáď nechali rozhoďať svoje city a poniekto si možno aj poplakali nad ukrižovaným Kristom. Pri takomto prežívani človek celkom pozabudol na Ježišovu výzvu počas jeho výstupu na Golgotu: „Neplačte nad mnou, ale sami nad sebou...“

Ak sme sa však usilovali zakomponovať seba do každého jedného zastavenia a dokázali tak na nich sprevádzat Ježiša s odovzdaním svojich vlastných križov, vtedy sme boli aktívnymi divákmami, ba priam účastníkmi. A takí zažívali vnútorné premene a uzdravenia.

Okrem toho sme boli i *poslucháčmi* - načúvali sme hlasu svojho svedomia. S veľkým odhadlaním sme pristúpili k stredajšiemu popolcu a k svätej spovedi. Prosili sme Pána, aby nám pomocou Duha Svätého „poupratoval“ v našom srdci. A keď sa to potom začalo dať, tak nastúpil vnútorný boj. Aj sme ho duchovným sluchom počuli, ba niekedy svedomici až kričalo. Do akej miery sme si zatláčali ten duchovný sluch vlastným alibizmom, aby to nebolo až tak počut? A možno sa nám predsa len darilo aktívne viest duchovný zá-

pas dobra a zla. A ak sme s pokorou a trpežlivosťou prijali to Božie „upratovanie“ v našom vnútri a zvládli sme skresaf z našej pýchy, a tak prijať Božiu cestu v našom živote spolu s Mária ným *fiat - staň sa, Bože, TVOJ rôsa*, tak sme boli vernými poslucháčmi.

A nakoniec sme boli i *čitateľmi* - „čitali“ sme v živote Ježiša Krista Boží zámer a návod na to, ako módro prežiť život. K tomu nám poslúžili prihovory kňazov, kvalitná literatúra a samozrejme i úryvky zo Svätého písma. Nechali sme pôsobiť Božie slovo v nás, alebo sme si v ňom „len“ listovali, aby sme nášmu pôstnemu predavzatiu urobili zadost? Keď sme väzne brali slová Svätého písma a prijali sme do našho pôstneho prežívania atribúty pôstu: intenzívnejšiu modlitbu, spoved, pôst, sebazápor, skutky milosrdenstva, boj proti pokušeniam... tak si môžeme byť istí, že sme sa opäť o trošku priblížili k Božiemu kráľovstvu.

Mili ... *radujúci sa* z našeho vykúpenia!

Ak máme doma nový spotrebič, potrebujeme k nemu návod na obsluhu, aby sme ho nepokazili.

Podobne je to i s nami - máme Kristom darovaný nový život. Návod na jeho dobré prežitie sme si mohli „otestovať“ v pôstnom období. Funguje? Tak ho uplatňujme celý život. A on nám módro vyformuje náš charakter, našu osobnosť. Pretože - „*najväčším križom, ktorý nám treba znášať, sme my sami*“.

Prajem nám všetkým, aby každým dňom vitazil v našich srdciach Ježiš.

Monika Hodnická

OKIENKO (NIELEN) PRE BIRMOVANCOV

Rozprávanie o Bohu

Rozprávanie s najkrajším záverom pre každého veriaceho

Pán Ježiš nám hovorí: „Idem vám pripraviť miesto“, „pripravím vám miesto“, „a vezmem vás k sebe“.

Hľadala som návod, nič pre stretnutia.

Rozprávajme sa o Bohu! Znelo mi to ako niečo ľahké, jednoduché, prirodzené.

Pôjde to.

Budem si dávať otázky, vzájomne si na nich odpovedať, dopĺňať sa a obohacovať vo vzájomnom poznani. „Rozprávajme si o Bohu“, prosím mladých, ktorí mi boli zverení na obdobie prípravy pred udelením sviatosti birmovania.

Rozhovor viahol. Nastala realita. Jednostranný monológ. Neostávalo iné, iba klásť otázky. V mnohých prípadoch som vedomosťami bola až veľmi milo prekvapená:

Prečo viazne dialóg?

Nie tak dávno som bola svedkom činnosti mladej dievčiny, ktorá v rámci plnenia si svojich pracovných poviností zaviedla rozhovor k téme viera, Boh. Mala 16 rokov. Patrila k sekte. Škoda, pomyslela som si.

Počas jej pútavého rozprávania vybavila sa mi moja skupina. Premietla som si v mysli všetkých birmovancov.

Mili chlapci a dievčatá! Dovolím si vás osloviť touto cestou všetkých. Pomôžte si navzájom v poznávaní Boha. Čítajte si o Jeho cestách, kde chodil, čo robil, ako sa správal, čo rozprával, čo nás chcel naučiť. Čítajme a rozprávajme sa o ňom! Iba takto sa budeme utvrdzovať v jeho poznani.

Mnohokrát iba ticho stojime a naše myšlienky nejasne tåpu. Poznám, viem, ale... Kde to holo? Čo sa tam stalo?

Pracujte na sebe a modlite sa, aby sa vaše ticho zmenilo na ktásne vyznanie a obranu viery. Žiadne ústa nečekajte: dnešní mladi katolíci nepoznajú svojho Boha.

Modlite sa za seba, za vás všetkých a za našu cirkev. Z príležitosti udelenia sviatosti krstu kresťanskej dospelosti vyprosujte si už odteraz hojnôt darov Ducha Svätého.

Bernadeta Malináková

Vydáva Rimskokatolícky farský úrad Markušovce pre farosť Markušovce a filiálky Teplička, Pod Teplička a Lieskovany. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Monika Hodnická. Redaktori: Cyril Hamrák, MUDr. Mária Kročák a externisti. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Technické spracovanie: Tlačiareň Kežmarok. Jazyková spolupráca: Mgr. Dagmar Repaská. Cenzor: Prof. ThDr. Ján Duda, PhD., Imprimatur: Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ 16.2.1999, č. prot. 113/99. S povolením OÚ, odboru školstva a kultúry v Spišskej Novej Vsi, reg. č. 2/99. Nôklad 500 kusov. Adresa redakcie: Rim. kat. farský úrad, Michalská 52, 053 21 Markušovce. Nepredajné. E-mail: info@pokojadobro.sk. http://www.pokojadobro.sk Redakcia si vyhľaduje právo upravovať príspevky. Nevyžiadane rukopisy nevracame. Uzávierka budúceho čísla: 28.4.2004

Znova objaviť dobro a krásu manželstva

Výzva Svätého Otca Jána Pavla II., ktorú vyslovil vo svojom príhovore členom Apoštolského súdu Rota Romana vo Vatikáne 29.1.2004.

Prirodzené predpoklady pre šťastný život v manželstve

Už som písal o tom, že manželstvo je prirodzenou ustanovenou. Boh stvoril človeka ako muža a ženu. V knihe *Genes* čítame: „A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, ako muža a ženu stvoril ich“ (Gn 1,27). Preto človek smeruje k trojakej prirodzenej túžbe: k pohľavnému uplatneniu, manželskej láske a ľudskému otcovstvu alebo materstvu (porov. Kongregácia pre katolícku výchovu, *Smernice pre ľudiaciu ku knazskému celibatu z 11. apríla 1974*, Trnava 1997, s. 64 bod 47). Spomínaná trojáká prirodzená túžba však je iba súčasťou ľudskej prirodzenosti, ale nervorí

celú prirodzenosť človeka, ktorá je omnoho viac. „Človek – piše Svätý Otec Pavol VI. v encyklike *Sacerdotalis caelibatus* z 24. júna 1967 – stvorený na obraz Boží nepozostáva iba z tela a sexuálnej inštinkt nervorí v človeku jeho celú prirodzenosť; je to predovšetkým rozumnosť, vôle a sloboda čiže vlastnosti, vďaka ktorým sa najviac stáva obrazom Boha a pánom stvorenstva; ba tieto vlastnosti ho robia vládcom aj jeho fyzických, psychických a citových túžob“ (Pavol VI., *Encyklika Sacerdotalis caelibatus z 24.6. 1967*, v: *Enchiridion vaticanum 2*, Bologna 1979, s. 1224, bod. 53). Keď aplikujeme učenie Svätého Otca Pavla VI. na manželstvo, ukazuje sa, že ide o prirodzenú ustanovenú, ktorá je postavená nie len na prirodzenom inštinkte človeka k sexualite, ale aj na

slobodnom a rozumnom rozhodnutí jeho vôle vstúpiť do manželstva a žiť ho. Ak k tomu pridáme učenie Cirkvi, že Kristus povýšil manželskú zmluvu medzi pokrstenými na sviatosť (kán. 1055, § 2), manželia dostávajú aj osobitnú Božiu milosť, aby boli obrazom lásky Krista k svojej neveste Cirkvi, aby túto lásku Boha robili vo svete viditeľnej. Preto apoštol Pavol piše: „Muži, milujte svoje manželky, ako aj Kristus miluje Cirkvę a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil“ (Ef 5, 25-26; porov. *Katechizmus Katolíckej cirkvi 1616*).

od seba rozhodli žiť spolu bez manželstva. Poznal som ich rodičov a príbuzných. Preživali mimoriadne fažké situácie a spôsobovalo im to problém vo svedomí. Čo tu robiť? Čo povedať susedom, priateľom? Má ešte zmysel s mladými o tom hovoriť? A stari rodičia zatvárali oči, aby nič nevideli a nepočuli... Ale modlili sa, modlili a modlili bez prestania...“ (G. Gilson, *Diecézny knaz v pastoračnej službe*, Spišské Podhradie 2001, s. 57). Iste, výraznou miestou k takejto situácii prispela kríza vicry a korózia krčtaníských mravov (Tamiež, s. 55 a 58).

Deštrukcia manželstva a rodin však pokračuje následkom sekularizácie a zložitosti podmienok života súčasného sveta. Stáva sa kruhou skutočnosťou, že čoraz viac manželstiev sa rozvádzajú, iní žijú vo veľkých manželských fažkostiah, ďalší z pracovných alebo i sebeckých dôvodov žijú ďaleko od svojej rodiny alebo ďaleko cestujú za prácou. Ale aj ti, ktorí žijú v manželských zväzkoch sa nezriedka dopúšťajú manželskej nevery, a to niekedy dokonca so súhlasom svojho manžela (manželky), poriadajú sa tzv. manželské radovánky za účelom vzájomnej sexuálnej výmeny manželských partnerov či praktizovania skupinového sexu. Objavujú sa pripady faktickej a neformálnej polygamie alebo polyandrie. Mladí ľudia často odmietajú vstú-

Ján Pavol II. prijíma novomanželcov počas audiencie

piť do manželstva, dokonca aj civilného. Slávnosť uzavretia manželstva často nepovažujú za nič a deklarujú, že im stačí iba láška bez papiera. Ďalší majú strach pred uzav-

retím manželstva vidiac, ako sa rúcajú manželské zväzky v ich okoli. Čoraz viac katolíkov sa stretnáva s rozvedenými osobami, nadväzujú s nimi vzťah a dostávajú sa pred Cirkvou do fažkej a niekedy až neriešiteľnej situácie, ktorá tvrdzo dolieha na ich svedomie (porov. J. Duda, *Manželstvo požívava priazeň práva*, v: *Tribunál I/2004*, s. 4, pozn. č. 19). Zrazu zisťujeme, že ľovek poznačený hriechom nedokáže byť vládcem seba samého, alebo svoju slobodu úmyselnne a hriešne zneužíva. Ľovek, ktorý nechce vstúpiť do manželstva, sa „bojí“ vysloví slovo záväznej vernosti, iní túto vernosť nemajú za nič, nepovažujú ju za vážnu hodnotu. Preto križia manželstva je križou vernosti s obrovskými negatívnymi následkami na manželstvá a rodiny.

Cirkev bráni hodnoty manželstva a rodiny

Križia manželstva sa Cirkev bolestne dotýka a nemôže ju nechať ľahostajnou. Napríklad Ján Pavol II. vydal hneď na začiatku svojho pontifikátu (22.11.1981) encykliku *Familiaris consortio* o úlohách kresťanskej rodiny v dnešnom svete. Encyklika vyšla aj v slovenskom jazyku: Ján Pavol II., encyklika *Familiaris*

consortio, Trnava 1993. Čitateľom ju môžem iba odporúčať. Na každom poli Cirkev bráni hodnoty manželstva a rodiny ako nezastupiteľné pre ľudskú spoločnosť. Aj 19.

LITURGICKÉ OKIENKO

Tajomstvo

„Bože, milostivo prijmi túto obetu, ktorú ti predkladáme my, tvoji služobníci i celá tvoja rodina na pamiatku dňa, keď náš Pán Ježiš Kristus svojich učeníkov poveril slávením sviatostných tajomstiev svojho tela a krvi.“ (Modlitba nad obetnými darmi na Zelený štvrtok)

Človek hľadá Boha, chce sa s ním stretnúť, čaká na jeho slovo. A Boh k nám nazaj hovorí skrze svoje zjavujúce slovo. Potom sa aj my odvažujeme prednieť mu svoje skromné ľudské slová: stretnávame sa s ním v slove, konáme bohoslužbu slova v liturgii sv. omše. A predsa tento prejav ľovca v slove, ľudský slovný výraz, nemôže ešte vystihnuť všetko, čo sa odohráva medzi ľovcom a Bohom. Každē ľudské slovo, každý pozemský výraz, každý náš výrok nesie v sebe aj svoje ohraničenie, čiastočnosť, neúplnosť. „Lebo len sťasti poznávame a len sťasti prorokujeme... len nejasne, akoby v zrkadle. Teraz poznávame iba čiastočne...“ (1 Kor 13, 9-12). Preto naše ľudské slová dopĺňame a vyplňame úkonom obety. Naše stretnutie s Bohom v slove, zjavenie Božích tajomstiev a náš vstup do nich, to všetko sa zavŕšuje prilichavým činom, úkonom darovania, darom lásky. Na odkaz Božej lásky odpovedá ľovek odovzdáním seba do

tejto lásky. A v tom je základ obety. Tak naša bohoslužba slova prechádza do bohoslužby obety, v ktorej predkladáme Otcovi náš večný dar – našu Eucharistiu.

Ježiš Kristus neobmedzuje prítomnosť obety križia len na jedno miesto a jednu dobu, ale zanechal nám ju stále pre tomu pre všetky pokolenia Božieho ľudu v presvätom tajomstve Eucharistie. „Náš Spasiteľ pri Poslednej večeri v tóto noc, keď bol zradený, ustanovil eucharistickú obetu svojho tela a krvi; v nej sa naveky spríjemňuje, kým on sám nepride, obeta križia. A tak v nej zveril Cirkev, svojej milovanej Neveste, pamiatku svojej smrti a vzkriesenia: tajomstvo dobrivosti, znamenie jednoty, zrúzok lásky.“ (SC 47)

Eucharistia je sviatost, v ktorej je Kristus opravdivo prítomný pod spôsobom chleba a vína so svojim telom a kravou, aby sa obetoval nekravým spôsobom nebeskému Otcovi a veriacim dával za pokrm duše. Kristus je prítomný v Oltárnej sviatosti

Ján Duda
Snmky: Internet

Eucharistie

skrže premenenie celej podstaty chleba na svoje telo a celej podstaty vína na svoju krv. V Eucharistii je prítomné Kristovo telo a krv spolu s dušou i božstvom. Skutočne je v nej prítomný celý Kristus. Pod každým z obidvoch spôsobov je prítomný celý Kristus. (dogmy)

Pán Ježiš zanechal nielen jednoducho svoje telo a svoju krv, ale obetované telo

Obeta sv. omše nie je len obetou chvály a vzdávania vdaky, ale aj zmiernou a prosebnou obetou. (dogma) Ježiš Kristus priniesol dokonalú obetu Otcovi ako hlava celého stvorenstva: v ňom sa zavŕšujú všetky svety, všetky časy i všetky ľudské pokolenia. Jeho obeta tak obopina celý stvorený priestor i čas, a práve preto je prístupná na kaž-

a obetovanú krv. Zanechal nám svoju obecinú smrť, svoju obetu. „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“ „To-to je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylicieva za všetkých na odpustenie hriechov.“ V každej sv. omši sa nám sprítomňuje obeta Kristova, je tu medzi nami, pre nás a za nás, na naše spasenie. Tu sa koná dielo našej spásy.

V obete sv. omše sa sprítomňuje Kristova obeta na krízi, jej pamätna sa oslavuje a privlastňuje sa jej spásenosná sila. (dogma) Obetným darom je Kristovo telo a krv. Sviatostné spôsoby (chlieb a vino) dávajú obetnému daru viditeľnú prítomnosť, ale nepatria k obetnému daru. Prvotným obetujúcim kňazom je Ježiš Kristus, ktorý skrže človeka – kňaza ako zástupcu vykonáva konsekračiu. Vlastníkom konsekračnej moci je len platne vysvätený kňaz. (dogma)

dom mieste a v každej dobe. Všetci ľudia majú otvorený prístup do nej, je to obeta za všetkých a pre všetkých. Preto, keď poslal svojich apoštолов ku všetkým národom, dal im nielen svoje slovo do úst a svoju moc do ich ducha, ale vložil do ich rúk aj svoju obetu. Odvtedy sa Cirkel nepresťala schádzkať spolu na slávenie veľkonočného tajomstva. Tak nám Kristus priniesol to najvzácnejšie pre nás život: dokonalú, čistú a svätú obetu. Cez živú organickú jednotu Cirkel vstupuje Jeho obeta do nášho života. A tak aj my máme priamy prístup do Kristovej obety na tomto mieste a v tejto chvíli.

Obeta sv. omše kvôli nekonečnej hodnote obetných darov (telo a krv Krista) a obetujúceho kňaza (Ježiša Krista), je najdokonalejšou obetou chvály a vzdávania vdaky a ako taká sa môže prinášať iba Bohu. Ak Cirkel

slávi sv. omšu na pamiatku svätých, tak neprináša obetu svätým, ale len Bohu. Dakuje Bohu za milosť a slávu, ktorú Boh udelil svätým a vzýva svätých o orodovanie. V liturgii sa zdôrazňuje chvála Boha a vdaka za dary stvorenia a vykúpenia predovšetkým v eucharistickej modlitbe.

Ako zmierna obeta spôsobuje sv. omša odpustenie hriechov (odpustenie viny za hriechy nespôsobuje obeta sv. omše priamo ako sviatosť krstu či pokánia, ale sprostredkovane udelením milosti kajúcnosti, t.j. úprimné túžbu po očistení a odpustení) a trestov za hriechy (odpustenie dočasných trestov za hriechy, ktoré nám ostávajú po odpustení viny za hriechy v sviatosti zmierenia a večného trestu spôsobuje sv. omša nielen sprostredkovane udelením milosti kajúcnosti, ale aj bezprostredne skrže zadostučinenie Ježiša Krista Bohu). Microu odpustenia trestov za hriechy je pre živých stupeň ich osobnej mravnej dipozície. Dušiam v očistci sa privlastňuje účinnosť obety sv. omše na spôsob prosby (úmysel alebo modlitby za zomrelých vo sv. omši).

Ako prosebná obeta spôsobuje nadprirodzené a pritodené dary. Splnenie žiadostí ohľadom prosebných dober spôsobuje sv. omša neomylne, nakoľko sa to týka prosby prvotného obetujúceho kňaza – Ježiša Krista. Keďže od nás nie sú vždy splnené podmienky k vysly-

šaniu prosby (či už na strane toho, kto prosí, alebo na strane toho, za koho prosíme), je účinnosť obety sv. omše skutočne neistá.

Ovocie obety sv. omše je trojaké. Všeobecné - patri celej Cirkvi, živým dušiam v očistci, nezávisle na úmysle celebrujúceho kňaza. **Zláštne ovocie** – je na osoh tým, za ktorých sa zvlášť prináša obeta sv. omše (úmysel kňaza vo sv. omši). **Osobné ovocie** – sa privlastňuje celebrujúcomu kňazovi a spoluobetujúcim prítomným veriacim na každej sv. omši.

Nevysloviteľný dar obety pre ľudstvo - obeta sv. omše. Slávenie sv. omše by malo byť pre nás naším najosobnejším úkonom, ved v nej vykonávame základný úkon našho života: obetu. V nej sa zavŕšuje naša osobná obeta, obeta našej rodiny, obeta tejto kresfanskej obce, obeta celej Cirkvi – v Ježišovi Kristovi. Slávenie sv. omše si vyžaduje našu osobnú zainteresovanosť v najvyššej mieri: do nej sa má vlievať celý náš život lásky a bolesti. Všetky drobné i veľké obety nášho všedného života dosťavajú svoje pevné miesto a trvalú hodnotu až vtedy, keď ich vložíme do jedinej obety Kristovej slávnej medzi nami vo sv. omši. Tu preberá Kristus všetko to „moje osobné“ na seba, včleňuje to do svojho tela, ktoré obetuje Otčovi. Takto nám prináša aj seba ako obetu Pánovi.

Cyril Hamrák

Trojitá cesta pokory

Dielo sv. Bonaventúru, verneho nasledovníka sv. Františka Assiského, obsahuje aj výrazné príkry stredovekej františkánskej mystiky. Ján Rídanza sa narodil v roku 1217 na území súčasného Talianska. V roku 1234 vstúpil do Rehole menších bratov a prijal rehoľné meno Bonaventúra. V roku 1255 bol spolu so sv. Tomášom Akvinským, ktorý bol dominikánom, prijatý na parížskej univerzite Sorbonna do zboru univerzitných majstrov. Zomrel ako kardinál 15. júla 1274. V roku 1588 ho pápež Sixtus V. vyhlásil sa cirkevného učiteľa a udělil mu titul „serafínsky učitel“. V nasledujúcich riadkoch Vám predstavujeme „trojitú cestu pokory“ sv. Bonaventúru zo spisu Tractatus ad sorores de humiliitate, ktorý vznikol na žiadost blahoslavenej Izabely, sestry svätého Ľudovíta, francúzskeho kráľa a zakladateľky kláštora sv. Kláry v Longchampie v roku 1260.

Pravá pokora

Existujú ľudia, ktorí na prvý pohľad vyzierajú ako pokorní, ale v skutočnosti nie sú. Že je to naozaj tak, cituje z Písma svätého: „Je zas iný, ktorý sa nemiestne uponižuje, pri tom má útroby plné podvodu“ (Sir 19,23). Pravú pokoru považuje za pocit menejcenosti, ktorý však má základ v rozjímaní o Bohu: „Je pravda – piše sv. Bonaventúra – že ten, kto okom srdca zvažuje svoje nedostatky pred Bohom, musí si pokoriť pod mocnou Božou rukou“ a dodáva spolu so sv. Bernardom, že „pokora je čnosť, vďaka ktorej sa človek považuje za menejcenčného potom, ako pravdivo spoznal seba samého. Naozaj pokorný vždy chce, aby ho považovali za menejcenčného a nie za pokorného“ (Dovolim si dodať, že táto menejcenosť, o ktorej piše sv. Bonaventúra je výsledkom rozjímania o Bohu, pravej nábožnosti a poníženosti a nie výsledkom komplexu menejcenosti,

ktorá je psychickou deformáciou človeka.) Pokora je potrebná, lebo je liekom proti pýche, ktorá je počiatkom každého hriechu, pripomína

sta Matkou Božou, keby bola pyšná. Preto kde nie pokory, niet ani inej čnosti“ - zakončuje sv. Bonaventúra svoje rozprávanie o prvej ceste k pravej pokore.

„Druhou cestou je pripomínanie si Krista!“ - hovorí Bonaventúra, pritom nemá na mysli iné iné, než uvažovanie o uponižení a utrpení Pána Ježiša, ktorý bol zbitý, ponížený až na smrť na kríži. Ctuje aj proroka Izaiáša: „My sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného“ (Iz 53,4). Veľavravné sú jeho ďalšie slová: „Aký protivný Bohu je rehoľník, ktorý nosí pokorný odev a pyšné srdce! Aký neužitočný kresťan, ktorý vidí svojho

už zajtra môže byť tým najbiednejším. „Kto by chcel byť takým úbohým kresťanom, žeby sa odvážil pýšiť sa, keď vidi, že zo všetkých strán ho obklučuje toľká ľudská bieda?“

O pýche

Okrem falošnej pokory sv. Bonaventúra poukazuje na hriech pýchy. Hovorí o pýche ako o „počiatku každého hriechu“ a dodáva, že istý mudrak takto opisuje pyšného človeka: „Každý našukanec je neznesiteľný, elegantne obliečený, hrdo kráča so vztyčenou hlavou, tvár ma zachmenú, oči divé, bojuje o vyššie miesto, usiluje sa dostať vyššie než sú lepši od neho, chrlí vyhľádzky, slová a činy, nevzdáva patričnú úctu“. Preto sv. Bonaventúra radi strániť sa spoločnosti pyšných, aby sa človek nestal im podobným.

Záver

Hľa, načeli sme do pokladnice stredovekej duchovnosti a nábožného života. Všimnite si, ako bola táto duchovnosť hlboko zasadnená do úprimnej vieri v Boha. Myslíme si, kde diela stredovekých učiteľov duchovného života nás učia, aby sme dnes zasadili z „trónu“ nášho prvoradého záujmu seba samého a vôle človeka a na tento „trón“ opäť posadili Boha, lebo On je toho naozaj hodný. Učia nás odmietať len ľudskosť bez Boha a uprednostňovať pravú nábožnosť, ktorá privádza zároveň aj k zdravej ľudskosti. Aj trojité cesta sv. Bonaventúru k pravej pokore je predovšetkým meditáciami o Bohu (prvá o Bohu, druhá o Kristovi a len jedna o človeku).

Ján Duda

Literatúra:

Písma svätého starého a nového zákona, Trnava 2003. BONAVENTÚRA, Sestrám o dokonalosti života, v. Spisy sv. Bonaventúra I., r. Serafín, Bratislava 2002, s. 47-52.

Obal knihy

tento verejný duchovný syn sv. Františka. Potom ukazuje trojité cestu k pravej pokore.

Trojité cesta k pravej pokore

„Prvou cestou k pravej pokore je hlboké uvažovanie o Bohu!“ Dôvody pre túto prvú cestu uvádza dvojaké. Prvý dôvod: Boh je Stvoriteľ všetkého dobra, nie človek. „Pane, ved aj všetky naše diela si ty urobil“ (Iz 26,12) a „nás Pán je Boh, on je nás Stvoriteľ“ (Ž 99,3). Preto všetko dobro treba pripisovať Bohu a nie sebe – pripomína sv. Bonaventúra. Druhý dôvod spočíva v tom, že takéto uvažovanie o Bohu ničí pýchu človeka. „Lucifer – uvádza Bonaventúra – neuvažoval o tom, že bol stvorený z ničoho, ale obdivoval svoju krásu a nádheru, a tak po pýche nasleduje pád... Ba Bohu by sa nelúbilo Máriino panenstvo bez pokory a iste Mária by sa nebola

Pána pokorného a poníženého, ale jeho srdce sa mu vystatuje, oči hľadia povýšene a ženie sa za veľkými vecami a divmi nedosiahnutelnými (Ž 130,1). Potom vykrikol spolu so sv. Augustinom: „O, mŕtva koža, prečo sa rozfahujete? O, zapáchajúci hnis, prečo sa pýšíš?“ „Tretiou cestou k pravej pokore je uvažovanie nad sebou. Robíš to vtedy, keď rozmyšľaš nad tým, odkiaľ si prišiel a kam smeruješ“ piše sv. Bonaventúra. Potom dodáva, že sme boli vytvorení z „hrudy zatratenia, z prachu a blata“; sme vynančami z rajského štátia, „sme pokorení na celej zemi pre svoje hriechy“ (Dan 3,37). A kam smerujeme? K rozkladu, k obráteniu sa na prach, lebo „prach si a na prach sa obrátiš“ (Gn 3,19), „prečo si twoje srdce pyšne počína, keď si prach a popol?“ (Sir 10,9); ak si dnes čestí múdry, už zajtra môže byť hlúpy alebo ak si ešte dnes čnosťným človekom,

Rozprávka a či realita?

Všetci isto poznáte rozprávku o dvoch ženičkách pri studni. Popri tom, ako fahali vodu, rozprávali sa ako inak aj o svojich detoch. Jedna sa chválila, aké má šikovné a nadané deti a tá druhá ju trpeživo a tichúčko počúvala. Keď však nastal čas ísť s plnými vedrami domov, tak tá čo sa toľko chválila, ľahala vedrā sama a tej druhej pomáhal s vedrami syn. Poviete si, rozprávka. Dobré ponaučenie, ale nič reálne v dnešnom svete. Aj ja som si to donedávna myšľala. Vyčísla ma z omylu jedna skutočná udalosť. Nedávno som počítala isté nemocničné oddelenie. V nemocničnej izbe boli štyri žienky. Tú staršiu panu pri okne priviezli v ten deň doobeda. Mala problém so srdiečkom. Sama začala rozprávať, koľko má deti, aké sú šikovné, veľmi dobré a roztrúsené po celej republike. Ani na vnučatá nedala slovkom dopustiť. Bola to vcelku na svoj vek ešte číperňa babička. K čomu sa však

veľmi nahlas nepriznávala a ako sme sa to neskôr dozvedeli, bolo to, že žije v opatrovateľskej službe domova dôchodcov. Jej nemocničný stoličk zizal prázdnou, mala na ňom v pohári len čistú vodu. Ani návštevy k nej často nechodili, vraj sú všetci veľmi zaneprázdnjeni. A tak naša babka tisíko závidela druhej babke, ku ktorej chodili deti dennodenne. Kto vie, načo v tom okamihu myšlela? Bolo toho iste veľa. Jedno viem však celkom určite, že to čo jej chýbal, neboli pomaranččí ani džús, ktorý na svojom nočnom stolíku nemala. Chýbal jej vlastné deti, bohužiaľ zavalené prácou a povinnosťami. Chýbala jej známa tvár, nežné pohľadenie a milý úsmievy. Bolo mi jej naozaj ľuto. Jej smutné oči sa totiž ne-dali prehliadnuť.

Tak čo, ešte stále si myslíte, že sme v rozprávke a nie v realite? Spomeňte si len, koľko takých ľudí je medzi nami, v našom blízkom okoli? Koľko starých a opuste-

ných mám a otcov? Bohužiaľ, často sa stáva, že kým sú rodičia čuli a svojpo-mocní, tak je všetko v poriadku a de-ti je plný dom. Na starosť, keď im sily ubúdajú, sú častejšie odkázani na našu pomoc. A práve vtedy sa im deti otáčajú chrbtom. Stávajú sa prífažou svojim vlastným de-fom. Samozrejme, češ výnimkám! Každý, kto sa o takých ľudí stará, vie, že starostlivosť o nich si vyžaduje veľa energie fyzickej, psy-chickej a hlavne kopec trpeživosti. Vyžaduje si to silnú osobnosť. Obdivujem týchto ľudí a sú mi v mnohom vzorom. Lebo ktori sú mydy raz povedal: „Tak ako sa ty dnes správaš k svojim rodičom, tak sa raz k tebe budú správať tvoje vlastné deti.“

Skúmme sa v tomto veľko-nočnom období naozaj tešiť zo zmŕtvychvstalého Krista

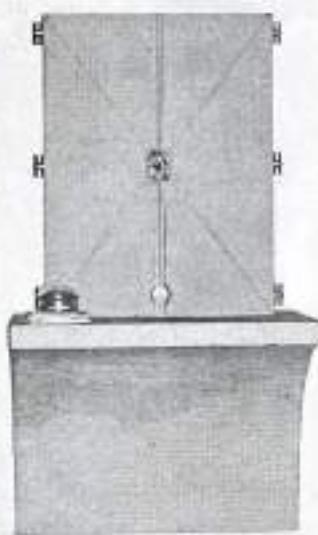

a vzájomne sa povzbudíť k tomu, aby sme boli trošku lepšími a ohľaduplniejsími voči násme okolia. Zbavme sa nášho sebecetva a závislosti. Nech sa Veľká noc nestane našim „národným sviatkom“ šunky a oblievačky. Zapamätajme si raz a navždy, že Kristus sa obetoval na križi pre každého z nás, a to je ten pravý a nefalšovaný odkaz Veľkej noci. A to je realita a nie rozprávka!

Mária Krošká

IMPULZY Z BOHOSTÁNKU

„Kristus vstal z mŕtvych...
Ako všetci umierajú v Adamovi,
Tak zasa všetci ozijú v Kristovi“
1 Kor 15,20

Clovek, ktorý sa stal otrokom sveta,
boji sa smrť.

Ale koho neoslepil lesk tohto sveta,
nemá zaslepený zrak ani na smrť.

Aj ty by si mohol svojim duchovným zrakom
umocneným meditáciami, tužbou
a prirodene s mojou pomocou
pouvažovať o tom, kde sú hranice tohto
i budúceho života.
Vtedy už nebudeš považovať smrť za prerušenie života.

Preto sa vyslobod z otroctva tohto sveta
a objaviš, že život je iba jeden jediný,
že jeho prerušením nie je ani tá udalosť,
ktorú ľudia nazývajú menom „smrť“.

Predsavzanie:

- 1/ Často budem uvažovať o Ježišovom zmŕtvychvstani
- 2/ Budem sa každý večer modliť, aby som umrel zmierený s Bohom.

Št. V

Snímka: J.Duda, Bohostánok v Tepličke

Milí mladí priatelia!

Práve začínate čítať novú rubriku nášho časopisu *Pokoj a dobro*, rubriku pre mladých ...

Táto stránka však nie je určená výhradne pre mladých, ved' čo je vlastne byť mladý? Tvoj Ježiš je predsa taký mladý ako TY! Hoci, keď si to dobre prepočítate, má už vyše dobrých dvadsať... A čo taký 60-ročný človek? Ved' je to mládeženc! (No Pane nie, že by Ty si bol starý, ... ved' „u Teba je tisíc rokov ako jeden deň, ktorý sa pominul“.)

Tak, mladí priatelia, táto stránka je pre VÁS, bude sa snažiť zabaviť VÁS, ale hlavne - prehliobiť priateľstvo s dobrým Bohom.

K tej dobrému fungovaniu bude potrebný aj váš záujem, t.j. dať na mládežnícku stránku nejaký zaujímavý príspevok. A aby sme vás povzbudili, máme dobrú správu: ak nechcete zverejňovať svoje meno, môžete vystupovať pod pseudonymom (napr. vaše slniečko, zajačik, liečka, termít,...)

Pod pojmom zaujímavý príspevok nemyslim len písaný článok, ale aj obrázky (napr. mohli by ste stránku ilustrovať, nemusia to byť „umelecké diela“, ale aj úplne malé dielka, ktoré sa dosť často kreslia z nud). Výborné by bolo, keby bol nadpis článku (alebo názov stránky) napísaný v grafitoch...

Váš NÁZOR sa zmení na okienko pre HORÚCE TÉMY, ktoré bez vás nebude fungovať!

Medzi takéto témy budú patriť napr. otázky o:

- a) napalovaní cídečiek
- b) diskotéke v piatok
- c) odpisovaní v škole

Ako sa môžete vlastne mladý kresťan zachovať?

Vždy vás poinformujem, čomu sa budeme venovať nabudúce, aby ste sa mohli vyjadriť a posielat nám aj ďalšie otázky, ktoré vás zaujímajú. Ďalej sa tu budú objavovať pesničky (dnes: Vítaz ľudských sŕz).

Ak máte nejaké nápady, oboznámte nás s nimi! Vy dôte svojimi príspevkami ten správny „šmenc“ našej stránke... a bude „in“!

Vítaz ľudských sŕz

1. Vítaz ľudských sŕz a teplo detských hviezd, nežnosť dobrých rúk a pokoj všetkých cest.

Stále mladý Boh cez veky čo má Zem, v nich si nazval sám seba Láska.

R: Objimať nás spásou, pobluďených do našich bied, dcéry, synov, čo si vnesol Duchom Svätym do svojich brán zaspat.

2. Každý svoj čas a v ňom sa skryva svet, priateľstvo a sny, upravnosť a smiech.

Vložil si svoj čas do tejto riše sŕdc. A ty si v nej Boh, živá Láska, R:

3. Skuste všetci dať ten kusok vlastných sŕz, nech je lepší svet a my sme menej zli.

Nech je Kristus v nás tak blízko ako brat. V ňom sa dáva Boh, naša Láska, R:

Text: Marian Milučký

Pane, Ty si moja radost!

„Načo mi je viera a Boh?“

No načo...! Ale..., ved' predsa len z toho budem niečo mať. Pôjdem na birmovku a dostanem nový bicykel, dievčatá mi pochvália nový kostým, ktorý budem mať oblečený, mamka a ocko (popriprade babkaj) budú spokojní..."

Áno. Aj takto môže vyzerat predstava mladého človeka o Bohu. Keby len vedeli, aká je skutočnosť. Keby len vedeli, aká je to zábava.

Tažko je písť hriešnemu človeku o Božej Láske, ved' kol'ko ľudia už o nej písali a ešte aj pišu.

Viete, už teraz obdivujeme taje, záhadu, ale aj skutočnosti o vesmíre. Prítom vieme len o jeho nepatrnej časti. Presne tak to je aj s Ježišom. On, hoci tu bol len krátkych 33 rokov, hneď zmenil chod dejín...

Áno, taký je nás Boh - je to slávna osobnosť! Čím viac ho budeme spoznávať, tým viac ho budeme obdivovať a milovať. [Keď na Marse našli vodu, bola to veľká senzácia - a to je len H₂O na jednej z nekonečného množstva planét!]

LEBO:

• **nás Boh** - on nie je ten, ktorý ďal náš modlitib, aby sme všetky ličiny, ruženice a čo ja viem ešte

čo, [aj keď nezaškodilo by to]. On to tiež nepotrebuje. On chce od Teba pri modlitbe, aby si m... povedal úprimné slová, zdôveril sa, ako sa darí v škole, či sa na... ba tvoj vysnívaný(á) usmial(a), čo ďa dnes potešilo, zarmušilo, po... kajne mu môžeš povedať aj vtip, ktorý ťa pobavil. Potom to všetko položíš do jeho dlani a po... vedať: „Nechávam to v Tvojich rukách, Pane, urob podľa svojej vôle, [lebo on najlepšie vie, čo je pre nás najlepšie, aj keď nám sa to nevidí, ako najlepšie riešenie].

• **nás Boh** - nie je ten, ktorý povie: „Nemám čas, príď neskôr.“

• **Tvoj Boh** - nie je ten, ktorý ti diriguje život a obmedzuje ho svojimi prikazmi, ale ten, čo fa... naviere iba desiatimi prikazmi aby si došiel šťastlivo k nemu.

• **Boh** - nie je ten, ktorý je vždy dedko sediaci na tróne, ale ten, ktorý má rád dobrý humor a hlavne TEBA!

Nech však nie je pre nás p... vinnosťou, bicyklom či novou re... tiazkou, ale NIEKÝM, koho dobré poznám, mám z neho radosť a MÁM HO RÁD!..., lebo ako ho... vorí sv. Augustín: „Nespokojná je naša duša, kým nespočnie v Tebe, Bože!“

Lucia Dutková

POZORIIPOZORIIPOZORIIPOZORIIPOZORIIPOZORIIPOZORII

SÚŤAŽ O NÁZOV STRÁNKY

Každá stránka má meno (reportáž, editoriál, detská stránka...) Určite mi dôte za pravdu, že názov mládežnícka stránka je dosť nudný, preto vymyslite niečo originálnejšie... Čakajú vás pekné ceny!

ANKETA PRE MLADÝCH A O MLADÝCH

Prečo sú mladí vlastne kresťanmi a aký úžitok z toho majú, sme sa spýtali Lucie, Jóra, a Vladu, 17r.

1. Prečo si rád, že si kresťan?

Lucia: „Som ráda, že môžem byť kresťankou, pretože ľuďom chcem byť a iste nie preto, že by mal k tomu niekto nútil. Mnohí mladí ľudia nevedia prísť sami na to, čo je dobré. Hovoria: „Musím ísť do kostola, kebyže nejdem, tak ma naši pomaly „prizabijú“. Tato nie je veľmi dobrý pohľad na kresťanov, na vieri. Čo myslíš? Naši rodičia to robia len pre naše dobré keďže poniekto ri na to prisť sami nevieme. Chcú pre nás len to najlepšie. Dostali to ako jednu z najväčších úloh pri našom krste a túto úlohu si chcú plniť“

Vlado: „Pretože každý mladý človek dnešnej doby si potrebuje nájsť svoju životnú cestu, ktorou sa bude v budúcnosti uberať. Mnohí mladí majú s týmto hľadaním ľažkosti. Som rád, že som si pre svoj život vybral práve kresťanskú filozofiu, ktorej podstata je nasledovanie Ježiša Krista. On dáva môjmu životu zmysel a napĺňa ma nádejou, že po smrti sa s ním vo večnosti stretnem – budem spasený.“

2. Čo ťa napĺňa radosťou v kresťanskom živote?

Lucia: „Moju najväčšou radosťou je už len to, že som a môžem byť kresťankou. Je to aj nádej na ďalší život, oveľa krajsí v nebi, po mojej smrti. Napĺňajú ma pekné modlitby a piesne. Svoju radosť sa snažim dávať čo najviac na javo. Možno niekedy to nie je dostatočne poznať, ale každý človek svoju radosť môže prezentovať ináč. Niekoľko napĺňa viac modlitba, iného pieseň. Ved: kto v kostole spieva, dvakrát sa modli.“

Vlado: „Kristov pokoj a láska, ktorými som obdarovaný prostredníctvom svätosti a modlitie.“

3. Prečo je dobré byť kresťanom?

Lucia: „Napríklad aj preto, že keď máme nejaký problém, nemusíme hneď utekať za psychológom alebo za psychiatrom. Stačí sa obrátiť na svojho nebeského Otca – Pána Boha. On nám pomoc neodmietne. Môžeme mu zveriť všetky svoje starosti. On nám určite pomôže.“

Vlado: „Keď sa nejaký človek sklame vo všetkých ľuďoch, ešte aj vo vlastných príbuzných, upadne do zúfalstva, lebo už nemá nikoho, komu by mohol dôverovať. Staň sa z neho ľudská troska. Keď sa sklame kresťan vo všetkých ľuďoch, je tu stále ešte jeden – Boh, ktorý ho nikdy neopúšťa, ani vo chvíľach, kedy upadá do hriechu. Boh nás posilňuje a ponúka nám vždy nový začiatok.“

4. Prečo vlastne veriš?

Lucia: „Verím preto, lebo chcem veriť. Moja viera ma napĺňa radosťou, láskou, šťastím. Bez vieri v Ježiša Krista by som prišla o mnahé radosti. Taký život ma vobec neláka, lebo viem, že bez Pána Ježiša, bez jeho ochrany, by som bola nešťastná.“

Vlado: „Lebo tento dar mi dal Boh. Myslím si, že by bol očamňa nerozumné nestarať sa o takýto dar. Naopak, budem sa snažiť vieri po celý svoj život zveľaďovať, aby mi priniesla niekoľko násobnú úrodu.“

5. Ako by si predstavila Ježiša (svoju vieri) nevereiacemu?

Lucia: „Neveriacemu je ľahké predstaviť Ježiša, ale snažila by som sa vlastným svedectvom. Ježiš sa každému prihovára osobitným spôsobom. Každého chce priviesť k sebe. Len od nás záleží, ako mu dokážeme otvoriť srdce.“

Nabudúce sa tešíme aj na VAŠE príspevky – budeme sa venovať téme OPISOVANIE V ŠKOLE (je to zlé? Je to o.k.? Čo na to Ježiš? Čo na to TY?)

Báseň

Od zajtra budem smutný, až od zajtra.

Ale dnes budem spoločný.

Prečo mám byť smutný? Prečo?

Preto, že ťuka nepriaznivý vietor?

Prečo by som mal dnes

bedákať nad zajtraiskom?

Možno zajtra bude pekne, možno bude jasno.

Možno zajtra bude žiarí slnko.

Od zajtra budem smutný, až od zajtra.

Ale dnes, dnes budem spoločný

a každému novému dňu poviem:

Od zajtra budem smutný.

Dnes nie.

(báseň chlapca, ktorá sa našla v lete roku 1941)

Kríž

To drevo, čo pod ním klesáš,
to drevo, ktorým hriechy z(a) nás snímaš.

My sme jemne sa, bo nechápeme,
že tvoje telo ranami zasypané
bez ľútosti na kríž pribíjame.

Kríž, to drevo z lásky nesené.

Kríž, to drevo telom ozdobené.

Ty podstúpil si hroznú potupu,
ked kríž ako trest si vlečieš.

Pre nás k spáse, k životu.

Drevo, ťarcha na ceste Golgoty.

Drevo, nesené z lásky a ochoty.

Odpusť, že hriechom Ťa naň pribíjam,
že pridávam ti rany
a chladne najväčší dar zabíjam.

Kríž, to drevo niesla nádej.

Teraz viem, ked zblúdim,
zas cestu späť nájdem.

Milé deti!

*Boh nezomrel, Ježiš žije.
Boh nezomrel, Ježiš žije.
Ruky Jemu daj,
nohy Jemu daj,
srdce Jemu daj,
dušu Jemu daj. Hej!
On Tvojím Pánom je.*

Slová tejto krátkej ale rezkej a jednoduchej piesne nám výstižne pripomínajú Veľkonočné tajomstvo. Veľká noc je najväčším sviatkom v roku. Ježiš nám ukazuje, že je silnejší než smrť. Jeho víťazstvo je našou nádejou, za Ním a s Ním aj my raz pojedeme do neba. Ako sa to stalo?

Ked nás nebeský Otec vied zlo, ktoré robia ľudia na zemi, poslal nám svojho Syna Ježiša. Ježiš bol malým chlapčekom. Vyrástol, ako rastie všetci. Ukázal nám, ako má-

me žiť, aby sme žili šťastným, krásnym a osožným životom.

Ale nebo nám ostalo zatvorené, lebo bolo treba dať výkupné za hriechy. Vtedy

Ježiš, hoci neboli v ničom vinný, chcel sa dať potrestať trestom, ktorý sme si zaslúžili my. Obetoval svoj život nebeskému Otcovovi a nakočie obetoval svoju smrť.

A akú smrť?!... Na Kvaternu nedelu Ježiš slávnostne vchádza do Jeruzalema. Na Veľký pondelok a utorok vyučuje v chráme. Na Veľkú stredu Judáš sa rozhodol zradí Ježiša za 30 strieborných (cena otroka). Na Zelený štvrtok večer Ježiš ustanovil Sviatosť Oltárnu. Okolo polnoci chytia Ježiša v Olivovej záhrade. Bola to hrozná noc. Všetci priatelia Ho opustili, bili

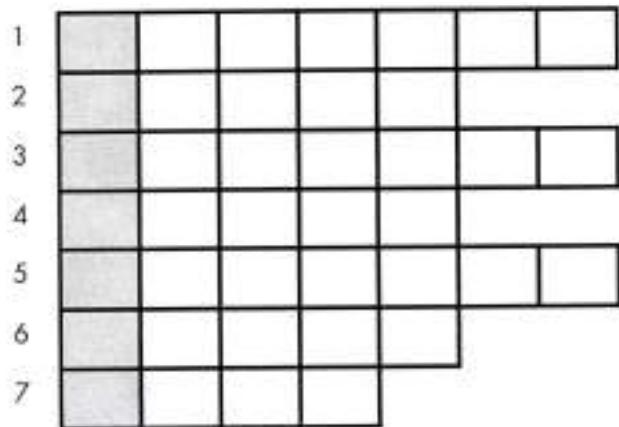
Ho a pľuvali Mu do tváre. Nakoniec Pilát odsúdil Pána Ježiša na smrť a nasledovala križová cesta. Na poludnie Ježiša pribili na križ na Kalváriu. O tretej popoludni Ježiš umiera.

Pre nás je však najdôležitejšie, že Ježiš na treti deň po ukrižovaní vstáva zmŕtvy. Už netripi a neumiera. Ukázal sa apoštolom a mnohým iným ľuďom, aby videli, že naozaj žije. Dotýkali sa Ho, rozprávali sa s Ním, jedli spolu s Ním. Určite to cítite i vy, že je pritomný medzi nami, že nám pomáha a dáva sa nám v spôsobe chleba, v Eucharistii. Tiež sa Ho môžete dotknúť i ty, porozprávať sa s Ním, dokonca Mu môžete poslužiť či pomôcť. Stačí, ak si uvedomiš, že je pritoný aj v tvojej mamke, ockovi, bratovi, sestre, v každom bližnom, ktorého stretávaš hodiny. Naopak, keď sa k bližným správaš nemilo, neúctivo, urážaš samého Ježiša, ktorý žije v každom z nás.

Prajem Vám mili kamaráti požehnané prežitie veľkonočných sviatkov, aby vás naplnilo prenájdenie radostnej zvesy Veľkej noci. Dovoľte mi opäť skončiť veľkonočnou piesňou:

*Radujte sa, ó kresťania,
z víťazstva preslávneho,
z podivného
zmŕtvychvstania Krista,
Syna Božieho.*

Tajnička

- Blízka príbuzná Panny Márie
- Evanjelista
- Meno Pána Ježiša (z prekladu Boh s nami)
- Najväčšia Božská čnosť
- Nasledovníci Pána Ježiša
- Zradca Pána Ježiša
- Matka Panny Márie

SÚŤAŽ

Všetkým ďakujeme za správne odpovede a Katke Babíkovej (Markušovce) posielame pekné ceny. Ak vylúštit križovku, opäť nám nezabudnite poslať jej riešenie.

Stránku pre deti pripravila Adriana Lazorová

ZASMEJ SA

Pán farár sa na náboženstve pýta:
„Deti, kto chce ísi do neba?“

Prihlásia sa všetci okrem Ferka.

Pán farár sa čuduje:

„Ferko, ty nechceš ísi do neba?“

„Áno, ale mamke som slúbil, že pridem po škole rovno domov.“

Čo je horšie, ako zahryznúť do jablka a nájsť červika?
Zahryznúť do jablka a nájsť pol červika.

Dňa 1. apríla 2004 o 10,00 hodine v Sieni ústavy Bratislavského hradu vymenoval prezident Slovenskej republiky podľa čl. 102 ods. 1, pism. h/ Ústavy SR doc. ThDr. Jána Dudu, PhD. za vysokoškolského profesora.

K dosiahnutiu najvyššieho akademického titulu v Slovenskej republike blahoželáme.

Kolektív redakcie Pokoja a dobro

Duchovné záležitosti

□ Priprava birmovancov prebieha po skupinách každý týždeň a raz týždenne majú katechézu s knazom. Ako už bolo oznámené, vysluhovanie sviatosti birmovania bude v našej farnosti 6. júna 2004.

□ Knazi vykonávajú bežnú storačnú činnosť: slávenie omše, spovedanie, zaopatruvanie chorých, predkrestnú a predmanželskú katechézu a školskú katechézu.

□ V rámci pôstneho obdobia pán farár Duda odporúčal veriacim, aby obmedzili pozerať televízie a viac času venovali modlitbe a duchovným veciam.

□ Spoločné spovedanie pred Veľkou nocou bolo v našej farnosti a filiálkach 2. apríla 2004.

Hospodárske záležitosti

□ Vo februári sa konalo zasadanie HR farnosti Markušovce. Pritomní boli všetci členovia okrem P. Hodnického a M. Grečku. Zasadanie viedol pán farár. Prerokovali hospodárske záležitosti farnosti Markušovce.

□ Vo februári namontovala firma BBF zo Spišskej Novej Vsi nové ozvučenie vo filiálnom kostole v Tepličke. Nové ozvučenie zatiaľ funguje na skúšku.

□ Pán Leopold Göttinger z Markušoviec zhotobil nové lavice do sanktuária, sakristie i k Božiemu hrobu v kostole v Markušovciach. Prácu vykonal zadarmo pre dobro cirkevnej obce v Markušovciach, za čo mu vyjadrujeme úprimnú vdaku.

□ Ružencové spoločenstvo v Markušovciach zakúpilo pre farský kostol štyri nové ornáty, vélum a osiem kusov nového oblečenia pre ministriantov. Toto spoločenstvo sa prikladne stará o čistotu kostola a o výkonné a primerané oblečenie knaza i ministriantov pri bohoslužbách. Aj im vyslovujeme úprimné uznanie a vdaku.

□ Cirkevná obec Teplička zakúpila pre kostol v Tepličke fialový ornát a štyri kusy nového oblečenia pre ministriantov. Všetkým darcom úprimná vdaka.

□ Reštaurátor pán Siváň zo Spišského Podhradia pozlátil obetný stôl vo farskom kostole v Markušovciach.

□ V nedeľu 14.3.2004 pán farár Duda požehnal v Lieskovanech novú zástavu Pohrebného podporného združenia.

Aktivity mimo farnosť

□ V sobotu 6. marca 2004 sa pán farár Duda zúčastnil právnického kolokvia v Centre spirituality Michala Lacka v Košiciach. Prednášali právniči z Talianska, Kanady, Nemecka, Maďarska a Slovenska. Rokovacím jazykom bola taliančina.

□ V marci podnikol pán farár služobné cesty do Bratislavu a Ružomberka.

□ Začiatkom marca sa konalo zasadanie Vedeckej rady Teologickej fakulty v Košiciach. Zúčastnil sa ho aj pán farár Duda.

□ V marci prednášal pán farár Duda aj knazom Podtatranských dekanátov vo Svite v rámci programu Vzdelávania knazov Spišskej diecézy.

Spracoval J. Duda

Čo nazývam šťastím?

Pokojne si položme otázku - čo je to šťastie? Je to tá jedinečná a mimoriadna šťastná náhoda? Plný zásah pri tipovaní, ktorý zažijeme len raz v živote alebo nikdy?

Alebo je šťastie skryté v bežnom dni, v normálnom pracovnom dni, vtedy, keď sa vlastne nič nedeje?

Mladý párik, ruka v ruke - šťastie?

Dve staršie dámy v kaviarni - šťastie?

Desaťtisíce fanúšikov na futbalovom štadióne v radosnom výskani nad gólom - šťastie?

Nepozorované hrajúce sa dieťa - šťastie?

Hodiny po úspešnej komplikovanej operácii - šťastie?

Autohavária s totálnou škodou a pritom vyviaznutí bez škrabancov na tele - šťastie?

Určite by sa našlo niekoľko ďalších takýchto príkladov a samozrejme všetky by vyjadrovali pocity šťastia. Väčšinou to vyjadrim slovami - „mám šťastie“ alebo „mal som šťastie“.

Každý z nás by chcel byť v živote terčom šťastia, ale už menej tým pomyselným „vystreleným šípom“. Urobiť iných šťastnými. Takmer zabudnuta cesta.

Šťastie však znamená „dávať“ a „prijímať“.

Hlbší zmysel šťastia sa ukáva v stretnutí s inými ľuďmi, v otvorení sa voči nim. Mať otvorené uši pre starosti iných, nájsť si čas a niekedy - len jednoducho byť naporúdzai, keď nás potrebujú. Čo nás môže robiť šťastnejšími, než šťastie, ktoré darujeme iným? Takéto šťastie sa vráti stonásohne.

Ilustrácia: Peter Mokrý

V tomto spočívá tajomstvo šťastia: ľudia, ktorí potrebujú ľudi sú najšťastnejšími ľuďmi na svete a ľudia, ktorí milujú, sú výnimoční ľudia, lebo títo nemyslia len na svoje výhody. Rozdávajú bez toho, aby sa pýtali, čo im to priniesie, aký budú mať z toho úžitok.

A tak by sme mali pochopiť aj prikázanie lásky k bližnemu, ktoré je snáď najzreteľnejšie vyjadrené v podobe o milosrdnom samaritanovi.

Pri stretnutí s bližnými, pri podelení sa so starostami aj radostami sa približujeme k nebeskému kráľovstvu.

Cestu, po ktorej chceme kráčať, si môžeme vybrať, nie však ľudia, ktorých na nej stretneme.

A keď vtedy dokážeme povedať: „je dôležité, že TY si súčasťou mojej cesty“, vtedy budeme najšťastnejšími ľuďmi.

Pre Pokoja a dobro
Martin Krauß
pedagóg,
SRN, Bavorsko

(preklad z nemčiny:
Monika Hodnická)

Sobotňajšia fotoreportáž

Redaktori našej redakcie sú od marca 2002 riadnymi členmi Networku Slovakia. Je to Spoločenstvo mladých katolíkov aktivných v médiách.

Konferencia biskupov Slovenska schválila toto združenie dňa 14.10.1998 ako katolícke združenie. Zároveň patrí do UCIP-Medzinárodnej únie katolíckej tlače.

Oficiálne stretnutie členov Networku sa koná dvakrát ročne. Na jar - na svojom členskom zhromaždení a v lete na seminári - zvyčajne trvá jeden týždeň. Tohto seminára sa môžu zúčastniť (a zvyčajne sa aj zúčastňujú) i nečlenovia, t.j. záujemcovia o oblasť katolíckych médií.

V sobotu 13. marca 2004 sa uskutočnilo v Univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave členské zhromaždenie Networku Slovakia. Zúčastnili sa ho 17 riadní a 2 podporujúci členovia a bolo tom samozrejme i zastúpenie našej redakcie. Hlavnými bodmi programu boli voľby predsedu a rady, výročné správy o činnosti a hospodárení združenia, ako i zhodnotenie letného seminára, ktorý sa uskutočnil posledný augustový týždeň 2003, tentokrát na akademickej pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Okrem toho sa diskutovalo o plánovaných aktivitách na najbližšie obdobie.

Na obdobie nasledujúcich dvoch rokov bola zvolená staronová predsednička Terézia Kolková (redaktorka Katolíckych novín). Za členov rady boli

zvolení: Michal Dyttert, Peter Pašuth, Ľubo Tuchscher, Peter Hajnala a Tomáš Hupka.

Z plánovaných aktivít medzi zaujímavé novinky patria nasledovné:

Seminár o médiach v treťom svete

- organizátorom je eRko a uskutoční sa 23.-25.4. 2004 v Terchovej. Okrem iných podujatí tam bude prednášať aj zaujímavý hosť z Indie.

Hudobný festival Lumen - 30.4.-1.5.2004 v Trnave.

Diskusný seminár o Európskej ústave v spolupráci s Centrom pre európsku politiku - dátum je zatiaľ neurčený, miestom bude pravdepodobne Bratislava.

Letný seminár Networku Slovakia

- s najväčšou pravdepodobnosťou posledný augustový týždeň 2004 v Katolíckej univerzite v Ružomberku. Plánujú sa opäť sekcie štýlistov, grafikov a fotografov, ako i iné novinky. [Podrobnosti budú uverejnené v Katolíckych novinách]

Medzinárodná konferencia UCIP-u v Bangkoku -

9.-17.10.2004. Bude tam i zastúpenie Networku Slovakia. Za členov rady boli

Namiesto zaniknutého študentského časopisu Nové dimenzie vzniká **prvý slovenský kresťanský internetový magazín (i-zine)** a hľadajú sa ochotní spolupracovníci z celého Slovenska. Môžu sa informovať u Petra Pašutha na e-mailovej adrese peto@sita.sk

Ak máte záujem o niektorú z týchto aktivít, môžete sa informovať v našej redakcii.

V ten istý deň sa v podvečerných hodinách uskutočnil **TELE-MOST so Sv. Otcom**. Išlo o prepojenie a spojenie hlavných miest pristupových krajín do EÚ. V Bratislave sa tentokrát telesmost konal v Dáme sv. Martina. [Minulý rok to bolo v Univerzitnom pastoračnom centre]. Toto podujatie organizovala Konferencia biskupov Slovenska (na slovenskej strane)

a Rimsky vikariát (na rímskej strane) a to pri príležitosti 2. európskeho dňa univerzít. Hlavnou tému bolo: Kristus, nádej Európy. Zúčastnili sa ho i členovia Networku Slovakia.

Monika Hadnická

Snímky:
archív redakcie

Vľavo:
Diskusia o plánovaných aktivitách na najbližšie obdobie (Uprostred zodpovedná redaktorka Monika Hadnická)
Vpravo hore:
Účastníci členského zhromaždenia Networku Slovakia
Vpravo dole:
Dóm sv. Martina - Telesmost so Svätým Otcom